Contributed by SAP
zondag, 07 februari 2010 - Last Updated maandag, 08 februari 2010

Sinds het begin van de kapitalistische crisis maken we dag in dag uit een sociaal bloedbad mee.In 2009 werden bijna 74.000 jobs geschrapt. In 2010 zouden er nog eens 64.000 verdwijnen. Tienduizenden gezinnen bevinden zich in een bestaansonzekere situatie.De werkende bevolking draagt geen enkele verantwoordelijkheid voor deze crisis.

Maar wij moeten wel de rekening betalen, niet de echte schuldigen. De verschillende regeringen vonden miljarden euro's voor het redden van speculerende bankiers, maar doen niets om banen te redden. Intussen verrijken de echte verantwoordelijken voor de huidige puinhoop zich opnieuw op de Beurs.

Onze levens en onze jobs zijn meer waard dan hun winsten!

Al voor de crisis begon was het patronaat volop bezig ontslagen te plannen om hun winsten te verhogen.

Zo wilden ze de beursspeculanten en grote aandeelhouders tevreden stellen. De huidige crisis werd veroorzaakt door dit systeem, waar een raad van beheer liever haar winsten met veel risico's belegt op de Beurs dan ze gebruikt om te investeren in het bedrijf en werkgelegenheid te creëren of om de werknemers een behoorlijk loon te betalen. Vandaag gebruiken de patroons het voorwendsel van de crisis om nog meer banen te schrappen en hun winsten op een hoog peil te houden.

Het is onaanvaardbaar dat het leven van de werkende mensen afhangt van de beurskoersen.

Het kan niet dat ons leven wordt bepaald door de goede of slechte wil van een handvol grote aandeelhouders en patroons, en door economische keuzes waarover we geen enkele zeg hebben. Als iemand een ongeval op de weg veroorzaakt, beboet men toch ook de slachtoffers niet ? Waarom zou het anders zijn voor de bedrijven?

Het wordt hoog tijd dat we het recht op een stabiele en deftig betaalde job afdwingen als een fundamenteel sociaal recht. Net zoals dat voor gezondheid , huisvesting en onderwijs het geval moet zijn. Hoog tijd dat de almacht van het patronaat gebroken wordt en we iedereen een volwaardig leven garanderen.We moeten noodmaatregelen nemen om onze jobs te redden: een algemeen verbod op afdankingen!

Een algemeen verbod op afdankingen, kan zoiets wel?

Om ons werk te verdedigen, moeten we in elk bedrijf waar wordt afgedankt het gevecht aangaan.

Maar vandaag moeten we te dikwijls actie voeren met de rug tegen de muur, bedrijf per bedrijf en vaak zonder veel steun van de leidingen van ACV en ABVV.

Om te kunnen winnen is er nood aan een globale aanpak, waar we samen voor kunnen strijden en resultaten mee afdwingen!

De SAP komt op voor een algemeen verbod op afdankingen in alle bedrijven. En dus niet enkel in bedrijven waar winst wordt gemaakt. Dit kan door de oprichting van een publiek Solidariteitsfonds, betaald met bijdragen van alle bedrijven. Zulk Solidariteitsfonds maakt het mogelijk om jobs en loonvoorwaarden te redden: De winsten van de grote bedrijven dienen mee om banen te behouden in de bedrijven die echt in moeilijkheden zitten.

Dit Solidariteitsfonds moet onder controle staan van de werkende bevolking en hun syndicale organisaties. Net als de boekhouding van de bedrijven. Enkel zo kan uitgemaakt worden of een bedrijf echt in moeilijkheden zit en de tussenkomst van het fonds noodzakelijk is.

Het patronaat maakt regelmatig misbruik van individuele afdankingen om de wettelijke verplichtingen bij collectief ontslag te omzeilen, maar ook om het personeel schrik aan te jagen. Dit kan niet langer!

De werknemers en de vakbonden moeten een vetorecht krijgen bij individueel ontslag, ook als het zogezegd gebeurt wegens «zware fouten». Wie onrechtmatig werd afgedankt, moet terug in dienst worden genomen!

Een algemeen verbod op afdankingen betekent ook dat we opkomen voor behoud van tewerkstelling in geval van faillissement of bij afbouw van ecologisch schadelijke productie. Eerder dan een bedrijf gewoon te sluiten en zo de infrastructuur en de kennis van het personeel verloren te laten gaan, eisen we dat ze een nieuwe job krijgen, met behoud van statuut en loon. Inien nodig moet het bedrijf genationaliseerd worden onder controle van de arbeiders en bedienden van het bedrijf zelf.

Vechten voor je rechten, het werkt!

Het patronaat, de regeringen en de traditionele partijen, die allen het huidige systeem verdedigen, willen natuurlijk niet horen van zulke maatregelen. Alles is echter een kwestie van krachtsverhoudingen! Een verbod op afdankingen afdwingen is mogelijk als we er samen voor opkomen.

In het verleden hebben we zo toch ook de wettelijke achturendag, het betaald verlof en een verbod op kinderarbeid afgedwongen? Het merendeel van de rechten die de werkende klasse heeft verkregen, kwam er door gezamenlijke actie. Het komt er op aan om het verzet tegen de crisis te bundelen tot een gemeenschappelijke strijd, n gemeenschappelijk vakbondsfront van ABVV en ACV. Een strijd die gevoerd wordt op basis van een echt offensief actieplan.

Hoog tijd voor een radicale ommekeer: Haal het geld waar het zit, bij de patroons en aandeelhouders!

Operatie Waarheid

Cadeau's aan het patronaat: 15 miljard

Staatssteun aan de banken: 24 miljard

Fortuin van de 100 rijkste families: 51 miljard

Werkloosheid: +15 % in 2009

Recht op werk!

Algemeen verbod op afdankingen!

Voor werkgelegenheid en het klimaat: 500.000 nieuwe jobs!

info@sap-rood.be //
www.sap-rood.be

Pamflet formaat PDF